

ვუმღერ სამშობლოს

სულ ჩემი გულის მონაწურია,
რაც დაეპწკარა ქალაქს ლექსები,
ვუმღერ სამშობლოს, კიდევ მწყურია,
და მის სიყვარულს დავემწყემსები.

მშობელ მიწაში მიდგას ფესვები, -
როგორც წყალში დგას წნორის ძირები.
სიცოცხლეს ვერვის დავესესხები,
თუ სამშობლოსგან გავიწირები

მარადი შუქით ბრწყინვალეებს იგი,
მისი ნათელი დამთოვებია,
სიცოცხლე -- მისი მშვენების იქით
ერთ ნაბიჯზედაც არ მდომებია!

აჟღერდეს მისთვის პოეტის ენა
და ტკბილი სიტყვის გამართულობა;
ვით ღონიერი ნიაღვრის დენა, -
ჩემი თქმულობა, ლექსქართულობა!

დამდგარა ჩემი სიმღერის ჯერი, --
ეს ყვავილები მე დავაგროვე;
მე ვარ სამშობლოს ჩუქურთმას მჭრელი,
ვარ ახალ ქართლის თანამედროვე

გულის ნათელი მე მიპოვია,
ქართლის დიდების მე ვარ მნახველი;
სამშობლო --- ჩემი გულის ფეთქვაა,
სამშობლო - ჩემი ლექსის სახელი!